

S'ha de recordar el president Tarradellas

JOAN TAPIA

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, 30.03.07

La batalla de l'Estatut està dura. Primer, perquè l'ambiciós projecte català no tenia majoria a Madrid. Segon, perquè els partits catalans van abordar la batalla com una carrera competitiva. Es volia obtenir més autogovern, cosa que aconsellava unitat. Però també es pretenia sortir el més guapo a la foto en la de la reivindicació davant Madrid. I en la capacitat de pacte. El resultat ha estat un vendaval contrari de la dreta espanyola; un text final amb un alt nivell de transacció, però que va marginar dos dels cinc partits; i un referèndum amb un resultat aprovatori alt però amb una mediocre participació.

Ara s'ha d'aplicar l'Estatut mentre al Tribunal Constitucional s'entreveu una majoria reticent i quan el govern de **Zapatero** afronta el tram final de la legislatura --aquell en què els governs no volen ensurts-- enfront d'un PP que trona contra l'Espanya plural. Davant d'aquesta etapa difícil, els partits catalans haurien de saber que la transversalitat, la intel·ligència i la discreció compten tant com la fermesa. I recordar que **Tarradellas** creia que sense unitat Catalunya no obtindria res.

El que ha passat aquests dies indica que els partits ni ho saben ni ho recorden. Als quatre mesos del Govern **Montilla**, a CiU no se li acudeix una altra cosa que demanar un ple extraordinari sobre el desplegament de l'Estatut. I com es va veure en el discurs de **Mas** --sempre brillant-- no es tractava tant de l'Estatut com de subratllar que el tripartit-2 és feble davant Madrid i de furgar en les diferències entre el PSC i ERC. És veritat que tota oposició ha d'atacar el Govern. Però quan hi està en joc l'Estatut, s'acaba d'iniciar la legislatura catalana i Espanya és com és, a un partit que ha governat 23 anys --i que sap com és de difícil arrencar competències-- se li pot exigir més prudència. I ERC, que ja és partit de govern per segona vegada, i que a la República va acceptar que l'Estatut de Núria fos *ventilat* per les Corts espanyoles quan el poble ja l'havia ratificat, hauria de controlar millor el seu sistema nerviós si aspira a ser el gran partit del catalanisme, com el que va ser amb **Macià**.

A més el nacionalisme ha de reflexionar a fons. Si el Tribunal Constitucional dictamina contra l'Estatut, es crearà una situació molt delicada. I l'única solució serà aconseguir un gran consens de les forces polítiques i socials (acte del IESE inclòs). I això és gairebé segur que no passa ni pels pronunciaments a favor de l'autodeterminació ni per debilitar el president de la Generalitat. El balanç d'aquests dies és més aviat trist. **Mas** ha tornat a exhibir la seva impaciència. ERC ha reincidit en la immaduresa. I el Govern **Montilla** no n'ha sortit enfortit. ¿Qui se n'ha beneficiat?